

POMIATOWAĆ (1) *vb impf*

pomiatować, [pomietować].

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w pomiać oraz -ować); w pomiatować pierwsze a jasne; pomietować z tekstu nie oznaczającego é.

praes 3 pl pomiatują. ◊ [*praet 3 pl m pers* pomietowali. ◊ *part praes act* pomiatując.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. pomiać.

1. [Rzucać [co]:

Zwrot: »przed nogi [czyje] pomietować«: [nawrócení] przy Krześciánłkiey wierze w zgromádeniu świętym trwáli/ y przelládowania rozmáite z rádością dla tego ćirpieli/ żywot fwoy podług woley Bożey w piśmie świętym opifáney rządzili/ á máiętności doczeńne przed nogi Apoftolłkie pomietowáli. GilPos 108v.]

2. [Pozostawiać [co]: Do czyfności S. pokorę [...] przydálá: vbiory zbytnie pomiátuiąc *SkarKaz 254.*

3. Pogardzać [kim]:

Szereg: »brzydzić się i pomiatować«: Boć Egyptczykowie brzydzą fie y pomiátuią wífyfłtkiemí páfłterzmi owieć [quia detestantur AEgyptii omnes pastores ovium]. Leop Gen 46/34.

Synonimy cf POMIATAĆ.

Formacje współrdzenne cf MIOTAĆ.

Cf POMIATYWAĆ